

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Prøver af Snorros og Saxos Krøniker i en ny Oversættelse samt et Ord til Danske og Norske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 2. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_255-txt-shoot-idm842.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Der nu Kong Olav var reiseferdig, gav han sig paa Vei med de fire hundrede Mand som den svenske Konge lod ham faae, og drog afsted med svenske Veivisere op igjennem Landet til Skovene. Han kom da saaledes til Jarnberaland eller Dalekarlien, og der stødte det Mandskab til ham, der, som sagt, var udtraget af Norge for at mødes med ham, og her fandt han da baade sin Broder Harald og mange andre gamle Venner, saa det var et glædeligt Møde tilgavns, og nu havde Kongen i alt tolv hundrede Mand. Fleer fik han snart, og det fra en Mand, heed Dag, som skal have været en Søn af den Ring, Olav havde gjort landflygtig, og man siger at Ring var en Søn af Dag Ringsen og en Sønesøn af Harald Haarfager, saa Dag var i Slægt med Kong Olav. Ring og hans Søn havde sat sig ned i Sverrig og faaet Lehn i Landet; og der nu Kong Olav var om Foraaret 3kommet fra Østerleden der til Lands, havde han skicket Bud til Dag, om han vilde gjøre ham Følgeskab til Norge med al den Magt han kunde udrede, paa de Vilkaar, at dersom de fik Overhaand i Landet, da skulde Dag vorde ligesaa mægtig der, som hans Fædre for ham. Dag var ingen dybsindig Mand, ham var det første Indfald det bedste, og hans Hjerte laae paa hans Tunge; men han var rask i Færd og bold i Kamp; derfor klang Kongens Ord godt i hans Øre, og Hjemvee betog ham, saa han fornem stor Hjertens Attraae efter Norge og Odelsriget som hans Fædre havde fordum styret, han svarede da brat som Kongen bad, sankede Folk, og stødte med saa omtrent Tolvhundrede Mand til Kong Olav. End ydermere lod Kongen gjøre vitterligt i hver en Bøigd, hvor han kom frem, at hvem der havde Lyst til Bytte og til at arve Kongens Fjender, skulde kun komme og gjøre ham Følgeskab; og paa den Maade fik han en stor Hob løse Folk og Røvere imellem. Imidlertid fortsatte han sin Reise giennem Skovbøigden, alt imellem over Ødeland, og de maatte bære eller slæbe Færger med sig, for de mange Vandes Skyld som var i Veien. Saaledes kom han da til Jemteland, og saa fort videre ad Kjølen til, og mangt et Sted hvor han slog sin Leir, har derved siden faaet 4Navn af Olavsbølle. Al den Stund han nu drog op igjennem Bøigderne hvor ingen Fare var paa Færde, adspredtes Folket vidt og bredt, men naar Hæren skiftedes paa flere Veie, da fulgdes Nordmændene med Kongen ad den ene Vei, Dag var for sig selv med sine Folk, og Svenskerne for sig i den tredie Flok.